

22287

III

Mag. St. Dr.

P

kat.komp.

*imirus Venustus**Didelotus Martini Trophaceum ex invia
erectum.*

PANEG. et VITAE

Polon. Fol.

Nr. 1348.

Da morte

T
E

VIR

Peri

D

V

ST

Sacr

Col

P

Dum a

M

In A

A

CRACO

TROPHÆUM
EX INVIDA MORTE
VIRTUTE, SAPIENTIA, & MERITIS.
Perillustris olim & Admodum Reuerendi Dñi
D. M. CASIMIRI
VENCESLAI
STRASZYNSKI.

sacræ Theologiæ Professoris, Ecclesiæ
Collegiatæ S. FLORIANI Canonici, Præ-
positi Mstyczouiensis, Daleuiensis &
Këntensis Præ:

E R E C T V M.

¶

*Dum dum ei lucta Parentalia, in Ecclesia Collegiata S. ANNÆ
dolenti omnium affectu persoluerentur;*

A

M. MARTINO FIDETOWICZ,
In Alma Vniuersitate Cracouiensi Philosophiæ Doctore
& Professore.

Lugubri calamo

A D V M B R A T V M.

Anno Domini 1693. VII. Cal: Februarij.

T R O P H Æ V M

Ex inuida Morte.

Siccine fatalis rebus Libitina secundis?
 Siccine vita fluens modicâ variatur ab aura?
 Extemplò quid fata volunt, seu inuidus Auster,
 Labitur ingenti lapsu, momenta cadentis,
 Lucrum dant homini, flammisq; ardentibus vrgent
 Pectora; consumunt vitam; quàm sæua tyrannis?
 Ehêu quid gelido confundis sanguine malas?
 Pro! quàm dire tyranne Dolor! pro tristitia fata!
 Sic mortale genus semper feralibus vmbis
 Pascitur? & modicâ suevit gaudere quiete:
 Viuimus immitis spiramine mortis anhelò,
 Et dolor assiduus nutantes lancinat artus;
 Præcoce sic miseris venit obcallere ruinâ.
 O malè concordēs vitæ, crudosq; ministros
 Sensus! quàm facilis fallax fiducia rebus!
 Funestam hanc tristemq; vicem dum pendimus omnes,
 Vitæ indignatæ perrumpunt stamina Parcæ,
 Lege sua mortis, componunt quemq; cubili.
 Ast o Magne Virum! Te soluit lege tributi
 Hac, angusta satis virtus verèq; stupenda
 Et CASIMIRE suis STRASZYNSKI condidit ^{astris},
 Quippe Tuos vidit mirandos mille decores,
 Virtutis Iudex, & Cenfor maximus, Orbis,
 Ac stupuere Tuæ castæ per pulpita Musæ,
 Ipsaq; felicem iustè Lucina probauit:
 Angulus ille Tibi primum concesserat ortum,
 In quo, magna latent stellati pondera Cæli;
 Vnde Rosæ, flores inscripti Nomina Diuûm
 Nascuntur, violæ tum candida Lilia surgunt.
 Te Musæ Craci sacratum sponte dedisti
 Egregia virtute probus sic indole felix,
 Submittens studijs animum, sensuq; modesto,
 Doctrinæ morumq; gradum citus excoluisti;
 Ergo triumphasti: doctas mox prende coronas
 Lecturus victrices omni tempore palmas.
 Quid natura Parens materno viscere condit
 Id facilis totum quàm soluis acumine docto;
 Ardua quæq; nimis sapientum teste resoluis
 Doctorum sensu; fama gliscente triumphas.
 MECINIANA Tuo ROSA pulchro culta labore
 Floruit, in dulcem Patriæ vernauit odorem.
 Roxiaco virtus pretiosa probata Leoni
 Est Tua, quam magno pretio censebat eburnam,
 Dicat Posna Tuum solidum fidumq; laborem?
 Quid valeat Diuina Themis Tu rite probasti.

Publica cunctorum pro Te certantia vota;
 Dant plausus lätos, promittunt omina spebus:
 Omne decus Mater sibi Sancta Ecclesia tandem
 Hæreseosq; futurum spondet grande flagellum.
 Hic mihi Musa faue? dum mentem surripit ingens
 Virtutum Cumulus CASIMIRI; fortè silente
 Ore cani poscit præ celsi laude triumphi:
 Eripior famâ complente cubilia Solis.
 Quàm Diuina sonant cælesti digna cothurno
 Dogmata vix menti data Theologia profundo,
 Hæc animo facili referat soluitq; virili
 Hærentes animos felix & vincit, & armat.
 Doctores, Craci pronus vos sidera testor
 Votaq; Vos testes illius publica mentis.
 Spiritus ille Deum præcelsa cacumina Cæli
 Exsuperans, Sanctæ Triadis mysteria voluens
 Elicuit, cum ambage satisq; errore soluto
 Nil quod Cælum habet aut quod vasta occultat abyssus
 Illius mentem latuit, seu prima locutus
 Doctorum explicuit sensum seu magna tenentem
 Omnia cum gustu; Phæbi cum oracula dixit:
 Exegit Cursum, cursu felice triennem;
 Dulcè fuit tanto florem libare Magistro,
 Et sapidâ mentis melligine tingere gustum.
 Vndiq; resplendens & Maiestate Tuorum
 Tanta operum, cunctis venerandus candidus Author.
 DIVE Sibi FLORIANE Tuas inuisere sedes?
 Hæc mercède placet; Mystes CASIMIRVS eidem
 Inferitur numero Mystrarum dignus Elias.
 O quàm zelator Diuini Magnus honoris,
 Peruigili curâ coluit Sacraria Diuum;
 MSTYCZOUIENSIS erit Sacrata Ecclesia testis,
 Quam pulchro ornauit Pastor Splendore; loquentur;
 Æternum cunctis eius momenta laboris,
 Ædes DALEUIENSIS KENTENSISq; Capella;
 Cui propriæ dederas Tu sponte peculia curæ
 Et splendore nouo fecisti perq; decoram;
 CANTIVS hinc fulgor toto diffunditur Orbe,
 Cuius Tu Solido flagrabas totus amore:
 Augustis igitur meritis iam præstò Trophæa,
 Tu tanta probitate Sacer iam collige palmas,
 Sic dabit emerito lauros victoria Diua,
 Quid sapiens terrâ propriâ cœu sede moratur
 Sideribus dominari cui concessa potestas
 Inferat augustum Cælo Caput, atq; triumphet,
 Qui pennis velox mentis ferebatur in altum.
 En CASIMIRE Tuo Capiti contexta cerona
 Angelicis manibus, Cælô, iam plaude beatus
 In Te sæua nimis vincat Sapientia tela,

Et diræ quæstum Libitinæ fundat iniquum.
 Pondus redde solo, ac eiectione malorum;
 Sidereas arces, festinus culmina scande
 Alta Poli, victrix Sapientia Io triumphet:
 Pronus solue diem, fertumq; capeffe triumphî,
 Iam plausus canitur festus, stant Manibus aræ:
 Corporis ergo grauem molem exiit ac ad Olympum
 Approperat; Fratrum numero afferiturq; Togato.
 En CASIMIRVS ouat Victor gaudetq; perenni
 Laude boni; persoluit triste valeq; Supremum
 Discessit niueis inuectus mactè Quadrigis.
 Præses Musarum Studij Te Sceptra gerentem,
 CHRISTOPHORE ô SOWINSKI, quem Tutotus amasti,
 Appellat precibus, dicitq; vale, oscula figit
 Intima compellans per fædus cordis amici.
 Viuat in internis animi, quem corde fouebas:
 Ille Tibi vitæ demittet Lilia Cælo.
 Et FLORIANE Tuum STRASZYNSKI poscit amorem,
 Sic Fraterna pius votis præcordia pulsans,
 Vnica nascendi sors iunxit sanguine nostros
 Artus, vnus Amor formauit, in omnibus vnus
 Dissociare licet nunquam, sincera bonorum
 Fratrum corda, Tuam lubenter basio dextram
 Et precor innocuum Fraternali munus amoris,
 In Te ne moriar Tecum qui sat bene vixi
 Aurea sicq; Tibi vitæ momenta precabor
 Te tandem MARTINE suis amplexibus vrget
 OSLINSKI colebas quem semper amore fidei,
 Ecce Tuum pulsat Pectus, votisq; fatigat,
 Ne mors iura boni quando dirumpat amici
 Quemq; valere iubet DOCTORES omine Vestrum
 Et socios vitæ complectitur atq; laboris.
 Soluit vota Tibi gratesq; ACADEMIA Mater
 Nectare quem sapido dulci quoq; lacte fouisti.
 Mactè Triumphalis capias iam præmia palmæ
 Et sapiens Astris voto dominare Deorum.
 I bene panduntur Tibi iam Tempia Tonantis
 Et roseas viues æternum Victor in horas
 Nam VINCENTINO mortem bene more triumphas,
 Cùm redeunte suo Festo Tua lumina claudis
 In somnum mortalem. Te comitamur ad aras
 Dulcius in nostris ferimus Te cordibus ipsis
 Ac animis; & non mæsto tristiq; feretro.
 Solicitis precibus Cælum pulsate Camænæ
 Deuotæ studijs onerate Altaria votis:
 Victori CASIMIRO pulchros sternite flores,
 Et castæ thymiamata nunc adolete Sabæa,
 Cuius virtuti meritis ex morte TROPHÆVM,
 Dum vixit vicit Sapiens, nunc ergo triumphet.

116

117

stdr0012843

stdr0012843

